

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/161/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224201696
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1224201696.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov: JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - matky: C. D. E., trvale bytom C. - F. G., súčasne bytom H. XX, C., zast.: Mgr. Monika Martonová, advokátka, so sídlom Vajnorská 8/A, Bratislava, IČO: 35 101 130, otca: H. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, C., zast.: Niku & partners, s.r.o., so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, IČO: 36 866 008, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 73P/78/2024-43 zo dňa 04. júna 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 250 eur mesačne, vždy k 10. dňu v kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dorúčením uznesenia až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. B4-13P/37/2020. Výrokom II. zamietol návrh matky vo zvyšku a III. výrokom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Neodkladné opatrenie bolo vydané na základe návrhu matky zo doa 26.03.2024, ktorý podala spolu s vyjadrením k znaleckému posudku e. 04/2024. Matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovala ureenie výživného na maloleté dieťa vo výške 400 eur mesačne. Uviedla, že otec zanedbáva riadnu a veasnú úhradu prispievania na výživu maloletého A., ako aj na skutoenosť, že matka je evidovaná ako nezamestnaná a zároveň je práceneschopná pre vážne ochorenie. K podaniu matka pripojila listinné dôkazy: riadna individuálna úvetovná závierka spoločnosti I. J. K., D.: XX XXX XXX, za r. 2022 a 2023, výpisy z ponúk práce na profesii stomatochirurg - implantológ.

3. Súd prvej inštancie po konštatácii skutkových okolností a citovaní § 2 ods. zákona e. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ialej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1 prvá veta, § 329 ods. 2, zákona e. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ialej len „CSP“), § 28 ods. 2, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 zákona e. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ialej len „Zákon o rodine“), vecne odôvodnil svoje rozhodnutie o priznaní výživného neodkladným opatrením tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný iba seasti a preto, z dôvodu potreby ochrany práv a právom chránených záujmov maloletého A., najmä, aby jeho výživa a bývanie, ako aj ialšie základné potreby neboli ohrozené, keďže matka je aktuálne nezamestnaná, v dôsledku eoho sa jej znížil príjem, zoh3adniac príjmové pomery na strane otca, nariadil neodkladné opatrenie pod3a § 366 CMP, ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého v nevyhnutnej miere, a to vo výške 250 eur mesačne až do právoplatného skoneenia

konania vo veci samej. Súd prvej inštancie mal za to, že táto suma aspoň čiastočne pokryje náklady na odôvodnené potreby maloletého A., ktorý bude mať v auguste 2024 šesť rokov, pričom až na základe riadne vykonaného dokazovania ohľadne príjmu otca a jeho majetkových pomerov, príjmu matky a jej majetkových pomerov a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktoré prekračuje rámec neodkladného opatrenia, súd následne rozhodne o výške výživného v rozhodnutí vo veci samej.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia podala tiež odvolanie matka. Matka má zato, že súd prvej inštancie ako súd prvej inštancie nedostatočne zisťoval tzv. nevyhnutnú mieru. V celom odôvodnení nie je o naplnení jednotlivých podmienok zisťovania tzv. nevyhnutnej miery ani zmienka. Z odôvodnenia uznesenia je podľa matky zrejmé, že otec ako zubný lekár/stomatológ/implantológ z istého dôvodu trávi svoj čas ako vyvolávajúci za neprimerane nízku odmenu, namiesto toho, aby svoj čas trávil prácou vo svojej ordinácii, ktorá je násobne lepšie honorovaná. Z príjmov otca uvedených v bode 24 odôvodnenia Uznesenia sa nadviaza otázka, z čoho otec a jeho rodina v roku 2023 žila a z čoho otec financoval svoje nákladný životný štýl. Podľa matky súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že niekedy počas obdobia plynúceho od dňa 07.06.2023 do dňa 31.12.2023 Obchodná spoločnosť I. J. vyplatila podiel na zisku v sume vo výške zaokrúhlenej na celé eurá, a to: 101.561 EUR, slovami: jednostonoásotásdesiatjednás eur, čo je zrejme z dátumu schválenia matkou predloženej riadnej individuálnej úctovnej závierky zostavenej Obchodnou spoločnosťou I. J. ku dňu 31.12.2022 za úctovné obdobie kalendárneho roka 2022. Príjmom tejto sumy má byť podľa matky odvolateľ otec, resp. matka otca. K odvolaniu matka priložila úctovné závierky, spoločnosti I. J. s.r.o.

5. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako ustanovený kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu matky na výzvu súdu prvej inštancie, pričom nemá námietky voči rozhodnutiu Mestského súdu Bratislava II e. k. 73P/78/2024 – 43 o neodkladnom opatrení, komplexne sa k veci výživného vyjadril po doplnení dokazovania vo veci samej.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril aj otec, a to podaním doručeným odvolaciu súdu dňa 26.08.2024. K odvolacej námietke matky, že súd prvej inštancie nedostatočne zohľadňoval „nevyhnutnú mieru“ otec uviedol, že súd prvej inštancie mal dostatočný prehľad o rodinných pomeroch maloletého, príjmových i majetkových pomeroch rodičov, a odôvodnených potrebách maloletého dieťaťa. V súvislosti s uvedeným otec dodal, že za daných okolností nebol dôvod neodkladné opatrenie nariadené, pretože otec si vyživovaciu povinnosť plní k rukám matky dobrovoľne a každý mesiac na výživu maloletého riadne prispieva. Ak však matka o výške vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu nevyhnutne potrebuje rozhodnutie súdu, čo aj dočasného charakteru, tomuto sa otec nebráni. Otec má za to, že výživné, na plnenie ktorého ho súd prvej inštancie zaviazal napadnutým rozhodnutím, je dostatočné na zabezpečenie výživy maloletého v nevyhnutnej miere, pričom majetkové pomery povinného rodiča, jeho možnosti a schopnosti, ako aj odôvodnené potreby maloletého dieťaťa je súd povinný skúmať pre rozhodnutie vo veci samej a nie v konaní o nariadení neodkladného opatrenia o výživnom. Otec avizoval tiež slabú spoluprácu matky pri styku s maloletým, keď mu matka bráni v stretávaní, resp. ho obmedzuje. Z uvedených dôvodov otec navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané tiež (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie bez väzby rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty matky predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti neodkladným opatrením urešiť otcovi platenie výživného v sume 250 eur mesačne.

9. Predovšetkým sa žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvolenej spôsoby rozhodnutia, teda s

tými dôvodmi, pre ktoré bolo pod3a súdu prvej inštancie treba nariadiť neodkladné opatrenie. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov nariadil neodkladné opatrenie na návrh matky, hoci mu nevyhovel v plnom rozsahu. Odôvodnenie napadnutého uznesenia totiž nevykazuje žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP). Pre nutnosť vyporiadania sa aspoň s odvolacími námietkami matky a pre celkovú úplnosť sa však žiada aj zopakovať a doplniť nasledovne:

10. Pod3a § 2 ods. 1 CMP, na konanie pod3a tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Pod3a § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Pod3a § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Pod3a § 329 ods. 1 veta prvá a ods. 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (1). Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (2).

14. Pod3a čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepší záujmy dieťaťa.

15. Pod3a čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa (oznámený pod e. 104/1991 Zb.), musí byť pri akejkoľvek činnosti súdu, ktorá sa týka maloletých detí, prvoradým kritériom záujem dieťaťa.

16. Pod3a § 36 ods. 1 veta prvá, druhá, štvrtá Zákona o rodine, rodielia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä urešiť, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25, § 26 sa použijú primerane.

17. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o oom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodí nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaňuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné načas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť starostlivosť o maloleté dieťa, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s dieťaťom.

18. Účelom neodkladného opatrenia je spravidla dočasná úprava pomerov účastníkov, ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútneho či akútne hroziaceho zásahu do práv či oprávnených záujmov účastníka domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyekávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery urečným spôsobom

stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je totiž urejúci aktuálny stav, resp. terajšie pomery vo vzájomných vzťahoch účastníkov.

19. Zo skutkových okolností danej veci mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za osvedčené, že maloleté dieťa A. B. pochádza zo vzťahu rodičov, ktorí v súčasnosti nie sú schopní sa dohodnúť na výživnom pre ich maloleté dieťa. Matka preto podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha ureenia výživného otcovi vo výške 400 eur mesačne. Táto suma podľa matky vychádza z jeho životnej úrovne, teda z príjmov, ktoré otec dosahuje (a ktoré podľa matky účelovo skresľuje v úmysle znížiť výživné na syna).

20. Odvolací súd má teda z obsahu spisu za osvedčené, že medzi rodielmi nie je možný konsenzus ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, rodielia nie sú schopní sa dohodnúť o výživnom, a preto je tu osvedčená potreba bezodkladne upraviť pomery účastníkov najmä s ohľadom na záujem maloletého dieťaťa. Kei dohoda rodičov možná nie je, je nutná ingerencia súdu. Krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu účastníka (30 dní od doručenia návrhu podľa § 328 ods. 2 CSP), prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému, než to, že sa overí spoľahlivosť predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Tým sa práve konanie o neodkladnom opatrení líši od konania vo veci samej, kde už vykonávanie dokazovania súdom poskytuje dostatočný priestor pre zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností. Matka vo svojom návrhu osvedčila potrebu, ba až nevyhnutnosť, aby bolo maloletému poskytované výživné zo strany otca, nakoľko sama je nezamestnaná a nemôže maloletému poskytnúť také podmienky, aké zodpovedajú životnej úrovni jeho otca a otec dobrovoľne na výživné neprispieva.

21. Predovšetkým treba poukázať na skutočnosť, že na strane oprávneného dieťaťa sú základným kritériom pre ureenie výšky výživného jeho odôvodnené potreby. Potreby dieťaťa by mali byť kryté v plnom rozsahu, ak sú odôvodnené. Pod odôvodnenými potrebami je nutné chápať nielen bežné denné potreby, ktoré reflektujú konkrétnu životnú situáciu, ale aj mimoriadne potreby, ak sa preukáže ich opodstatnenosť a kumulatívne ich úhradu dovoľujú možnosti a schopnosti rodičov. Možnosť uspokojovania potrieb dieťaťa je všeobecne závislá od objektivizovanej životnej úrovne rodičov a samotná dôvodnosť potrieb sa odvíja od konkrétnej posudzovanej situácie a životnej úrovne dotknutých osôb. Eím vyššia je životná úroveň povinného rodiča, tým širšie možno interpretovať pojem odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Z dôvodu potreby urýchleného rozhodovania vo veciach neodkladných opatrení nemal súd príležitosť podrobnejšie skúmať ani to, akým spôsobom presne otec dobrovoľne (bez priameho príkazu súdu) synovi poskytuje výživné, ani to, v akom rozsahu je výživné schopný plniť, ale v záujme maloletého a jeho ochrany bolo vhodné, aby sa súdnym rozhodnutím (hoci dočasne) zabezpečilo výživné v primeranej miere.

22. Matka v odvolaní pomerne rozsiahlo argumentuje tým, že otec sa snaží svoje skutočné príjmy skresľovať, že ich nevykazuje v plnej výške a navyše, že sa zaoberá aj výkonom nižšie honorovanej činnosti (výučba), namiesto toho, aby vykonával svoje (lepšie platené) zamestnanie stomatóloga. Pokiaľ ide o matkou tvrdené skresľovanie príjmov, týmto sa musí zaoberať súd prvej inštancie v rozhodovaní o veci samej, nakoľko, ako bolo už vyššie predostreté, rozhodovanie o neodkladnom opatrení neumožňuje súdu hlbšie pátrať po skutočnej výške príjmov otca. Pokiaľ ide o matkou tvrdené nedostatočné využívanie potenciálu otca (namiesto toho, aby pracoval iba ako zubár, venuje sa výučbe), tu treba dôsledne vždy posúdiť, či osoba povinná poskytnúť maloletému výživné, využíva svoje vzdelanie a svoje schopnosti dostatočne, aby zabezpečila adekvátny príjem, z ktorého sa následne odvíja aj výživné. Všeobecne, ak rodič zabezpečí príjem dostatočný pre výživu a potreby jeho dieťaťa, nemožno od neho nasilu žiadať, aby vykonával prácu, ktorá je síce lepšie platená, ale nie je mu blízka, nenapaoa ho, frustruje a podobne. Avšak treba podotknúť, že pri stanovení výživného sa posudzuje tzv. potencialita príjmov, ktorá súvisí s tým, že súd u povinného prihliada na schopnosti, možnosti a majetkové pomery aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Princíp potenciality príjmov je inštitútom výrazne ochraujúcim záujmy oprávneného, zákon umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za ureitých podmienok mohli existovať. Dôvody sú v existencii charaktere výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. V konkrétnom

prípade môže byť takouto okolnosťou napr. zmena zamestnania, na základe ktorej povinný dosahuje nižší príjem (ako je tomu aj v prejednávacom prípade), môže ísť o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončí podnikateľskú činnosť alebo pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené, resp. vykonával aktivitu, smerujúcu k získaniu iného zamestnania, porušenie pracovnej disciplíny, ktoré malo za následok rozviazanie pracovného pomeru. Schopnosti povinného predstavujú subjektívne kritérium ureovania rozsahu vyživovacej povinnosti; je možné rozumiť nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejaví v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Subjektívne schopnosti sa môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne v príslušnom odbore, veková kategória, dosahované zárobky v danom povolaní. Tieto atribúty, teda ei otec vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti dosahuje dostatočný príjem pre poskytnutie primeranej životnej úrovne aj pre svojho syna, bude posudzovať súd prvej inštancie v rozhodovaní o veci samej, pričom vezme do úvahy možnosti, schopnosti a faktický stav u oboch rodičov. Odvolací súd tu ani netvrdí, že výživné 250 eur je dostatočné a zodpovedá jednak životnej úrovni otca a pokryje všetky oprávnené potreby maloletého, ale z dôvodu potreby zabezpečenia starostlivosti o maloletého považuje aj odvolací súd urenie výživného v rozsahu 250 eur mesačne za dostatočnú záruku jeho ďalšej (hmotnej) prosperity. Opätovne je potrebné prízvukovať dôslednosť tohto rozhodnutia, keď vo veci samej môže byť napokon rozhodnuté inak.

23. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

24. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej v konaní vedenom na súde prvej inštancie. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

25. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal jednomyseľne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).